

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 4. De pretio animæ nostræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

December. spiritum superet, ordinet charitatem,
Bern.

DIES IV.

De Pretio Animæ Nostræ.

*Animæ nostræ pretium nos obligat,
ut nulli parcamus labori ad salutem æter-
nam consequendam.*

I.

SI animæ nostræ pretium cognoscere-
mus, tam exiguam ejus curam non ge-
reremus, nec tam facile æternas pœnas
incurrendi periculo eam exponeremus.
Deus solus, qui eam creavit, illius novit
pretium. Ea est opus manibus ejus di-
gnum, operum ipsius caput, & elegantis-
sima ipsius imago; spiritus, sicut ipse, in-
telligens, immortalis, sicut ipse, nemini-
que nisi ipsi cedit. Spiritus cum sit, totus
terrarum orbis, quantumvis elegans, &
perfectus sit, quia materiâ constat, nec
perfectiōne illam æquare, nec cum ea
comparari, nec, quod inde sequitur, eam
saturare potest. Cum immortalis sit, to-
tum id, quod moritur, totum id, quod
transit, vel transire potest, reddere illam
se-

felicem non valet: necessarium proin est, December,
ut id, ad quod tendit, sit immortale, sit
æternum: hoc autem non nisi Deus esse
poteft.

II. Eandem, quam Deus, de animæ
pretio opinionem concipere debemus.
Ipsius iudicium nostri esse regula debet.
Quidquid is facit, siue ad naturæ, siue gra-
tiæ attendamus ordinem, ad animæ salu-
tem refert, nec quidquam, nisi hunc in fi-
nem procreat; huc curæ omnes Providen-
tiæ divinæ collimant: *omnia propter ele-
ctos*, inquit Apostolus: si filium suum in
mundum mittit, si vult ut humanum sibi
corpus induat, vult, ut in Cruce moria-
tur, id ob animæ salutem contingit; ut
proin eam pluris, quàm vitam filij sui æ-
stimare videatur; etsi ea rota divina sit;
cùm desideret, ut is illam istius animæ sa-
luti consecrer. Filius id ipsum cum Pa-
tre sentit, ac lubenti animo omnem san-
guinem suum, eam redempturus profun-
dit, ratus operam suam bene collocatam;
quòd gaudium inde capiat, nostrasque
gratulationes exoptet. Si anima tanti
in se pretij est, quanti erit, postquam IE-
su Christi sanguine redempta est? valet ea
omnem Dei sanguinem; quantum pre-
tium!

III. An

December,

III. An idem de animæ tuæ pretio cum Deo sentis? an tanti, quanti ipse, eam æstimas? si ita res se haberet, an quotidie eam pro re tantilla æterni supplicij discrimini exponeres? an diabolo diceres, quod Judas Judæis: *quid vultis mihi dare; & ego eum vobis tradam?* hanc voluptatem, hunc honorem, hoc commodum mihi da; tunc anima mea tua est. Si animam tuam tanti non facis, quanti Deus eam facit; tanti saltem eam æstima, quanti diabolus eam æstimat. Cur eam tam parvi ducis, cum Dæmon eam, ut rem pretiosissimam plurimi ducat? is omnia agit, omnia largitur, omnia promittit, ut eam impetret, & pænis sempiternis addicat; & tu nihil agere, nihil pati, nihil dare vis ad Beatitudinem æternam ei obtinendam? a n minor tua interest animæ tuæ salus, quàm Dæmoni, ejusdem perditio?

Si diabolus te tentaverit voluptatis cujusdam illicio, vel alicujus commodi spe, dicito tibi metipsi: quid? anima mea omni Dei sanguine valet, pretij est infiniti, & ego eam pro re tam modica darem? æternum pœnitere tanti emergere non lubet.

Propterea diligit me Pater, quia pono animam meam. Io. 10. 17.

No-

Noli tam viles putare animas, quas diabolus putat esse tam pretiosas. *Salvian.* December.

DIES V.

De Desiderio Mortis.

Mors vero Christiano desideranda.

I.

Sumusne Christiani, si fidem non habemus? si verò fidem habemus, cur mortem tantopere formidamus? vel potius: quid fieri potest, ut eam non desideremus? natura necessarium nobis felicitatis obtinendæ desiderium inspirat: fides nos docet, nos perfectâ felicitatē non fruituros, nisi in cœlo, ubi Deum possidebimus, eademque felicitatē, qua ipse, felices erimus, felicitatē nempe æterna, vniuersali, infinita. Ratio nos convincit, nos, nisi per mortem hac felicitate gaudere non posse, & nihilominus tantum abest, ut eam ardentius desideremus, ut potius eam, velut malorum omnium maximum timeamus; ad solum ejus conspectum trepidemus; nec ejus quidem mentio fieri possit, quin animo consternemur? quænam hæc discrepantia sensuum nostrorum? quænam de-